

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 387

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 7 septembrie 1956

S-A DESCHIS UN NOU AN UNIVERSITAR

La 1 septembrie, în facultățile din Capitală și din întreaga țară a început un nou an universitar.

Dimineața, curtea și coridoarele Facultății de Științe Juridice din Capitală răsunau de glasurile voioase ale tinerilor. Alături de profesori, conferențieri și asistenți, sute de studenți au venit la adunarea festivă consacrată deschiderii noului an universitar 1956-1957.

Felicitînd pe profesori și studenți cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt, prof. univ. Nicolae Săteanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universității „C. I. Parhon”, a vorbit despre dezvoltarea continuă a învățămîntului superior, despre condițiile din care se asigură studenților partitului și guvernului, anul trecut 2630 din totalul studenților Universității „C. I. Parhon” au fost bursieri, mai mult de 2000 studenți frunțați au fost cazați în cămine, iar pentru 1600 studenți s-a asigurat masa la cantinele universității. 3435 studenți, adică 70 la sută din numărul total al studenților Universității „C. I. Parhon” au promovat integral în sesiunea din iunie.

Au mai luat cuvîntul reprezentanții ai Comitetului de partid, ai organizațiilor de tineret și ai studenților universității.

În continuare academicienii Eugen Angelescu și Alexandru Graur au făcut expuneri inaugurale despre „Alexe Marin, primul profesor de chimie din Universitatea „C. I. Parhon” și „Probleme actuale ale limbii literare”.

Studenții s-au îndreptat apoi spre sălile de cursuri. Noul an universitar a început.

Aceeași atmosferă festivă domnea simbolic dimineața și la Institutul politehnic din București. În contrast cu sobrietatea și austeritatea clădirii, ale cărei ziduri atestă și ele vechimea a acestei instituții de învățămînt, încă de dimineață coridoarele Institutului răsunau de glasurile tineresci. Erau studenții veniți să asiste la deschiderea festivă a noului an școlar.

Festivitatea a fost deschisă de prof. univ. dr. Cezar Parteni, rectorul Institutului Politehnic. După ce a făcut o scurtă prezentare a dezvoltării învățămîntului tehnic superior din țara noastră, de la a cărei înființare s-au împlinit de curind 75 de ani, vorbitorul s-a ocupat de desfășurarea procesului de învățămînt în Institutul politehnic din București în anul școlar 1955-1956.

A luat apoi cuvîntul Constantin Dinulescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, care a urât conducerii Institutului, corpului didactic și studenților noi succese în muncă și la învățătură.

Tradiționala festivitate a deschiderii noului an universitar a găsit bătrînul Institut agronomic „N. Bălcescu” din Capitală în haine de sărbătoare. Importanța acestui eveniment este întărită de faptul că anul 1956 coincide cu centenarul celei mai înalte școli de agronomie din țară și în același timp cu faptul că pe porțile sale pășeste astăzi prima serie de studenți prevăzuți în direcțiile cu privire la cel de al doilea plan cincinal.

Festivitatea a fost deschisă de prof. univ. I. Maier, prorector al institutului. A vorbit apoi studenților și cadrele didactice prof. univ. dr. N.

Zămfirescu, rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu”, care a ardat sarcinile de răspundere ce revin acestui for de învățămînt în pregătirea cadrelor de specialiști necesari transformării socialiste a agriculturii. Lecțiile M. Zilberman și I. Dragomirescu, precum și Romeo Constantin au adus salutul organizației P.M.R. al comitetului de instituție și comitetului U.T.M., după care prof. univ. M. Manoliu a înținat inaugurarea institutului „Despre organism și mediu”.

În sălile Institutului pedagogic de învățători din Capitală — institut care a luat ființă în toamna aceasta, ca urmare a aplicării prevederilor Hotărîrii partitului și guvernului în legătură cu dezvoltarea învățămîntului de cultură generală — s-au adunat în ziua de 1 septembrie numeroși studenți, viitorii învățători ai copiilor patriei. La seșina festivă organizată în cinstea deschiderii noului an școlar le-au vorbit cu multă căldură toți Grigoria Dumitrescu, director adjunct al institutului și toți Eugenia Ispas, profesora de pedagogie.

Printre studenții institutului se numără mulți tineri bine pregătiți, care au absoluit cu succes școala medie de zece ani și au obținut rezultate dintr-acele mai bune la concursul de intrare în institut. Așa sînt, de pildă, studenta Maria Băicoianu, absolventă a școlii medii serale din comuna Țința — regiunea Ploiești, Constanța Călin, absolventă a școlii medii din Giurgiu, studentul Ion Păun, care a terminat școala medie din Cîmpina și alții.

Insuleștii de dorința de a deveni învățători cit mai buni, studenții institutului au pornit hotărîți la muncă, pentru a dobîndi succese în noul an școlar.

De cîteva zile, străzile Clujului sînt mai însuleșite ca de obicei. Mii de studenți au revenit din vacanța petrecută a începe un nou an de învățămînt. Sălile de curs și amfiteatrele institutelor de învățămînt superior freacă de zgomot și veselie.

În ziua deschiderii anului școlar universitar, la Universitatea „Victor Babeș”, în fața a aproape 2.000 de studenți, a luat cuvîntul cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt

acad. Raluca Ripan, rectorul Universității, care după ce a subliniat datorită studenților de a-și însuși temeinic învățătura spre a deveni constructori calificați ai socialismului, a trecut în revistă noile amenajări și construcții ridicate pentru îmbunătățirea condițiilor de învățămînt și a nivelului de trai al studenților clujeși.

La Universitatea cu limba de predare maghiară „Bolyai”, la solemnitatea deschiderii noului an de învățămînt au vorbit prof. univ. Andrei Bodor și prof. Gall Ernő, care și-au exprimat convingerea că studenții vor depune toate eforturile în învățătura spre a răspunde griji partidului și guvernului pentru asigurarea desfășurării în condiții optime a studiilor.

În aceeași atmosferă tinerescă a avut loc solemnitatea deschiderii anului de învățămînt la Institutul Medicinico-farmacologic, Institutul politehnic și la Institutul de arte plastice „Ion Andreescu”. La Institutul politehnic, profesorul Bazil Popa, arătînd sarcinile ce revin studenților și cadrelor didactice, a vorbit despre necesitatea formării cadrelor de ingineri cu o temeinică pregătire, de care are nevoie industria noastră socialistă. În amfiteatrul clinicii a II-a medicale a Institutului Medicinico-farmacologic a vorbit studenților acad. Aurel Moga. Pentru ca promoțiile de medici pe care le va da Institutul să poată corespunde cerințelor oamenilor muncii — a spus vorbitorul — este necesar ca alți studenți cit și profesorii să depună o muncă perseverentă. Ședina festivă a Institutului de arte plastice „Ion Andreescu” a fost deschisă de prof. univ. Erdely, locțiitorul directorului, care a subliniat problemele ce stau în acest an universitar în fața institutului.

La Orașul Stalin a avut loc simbolic dimineață festivitatea deschiderii primului an de învățămînt la Institutul politehnic din localitate, recent înființat. Cele 3 facultăți ale institutului (meccanică, automobile și tractoare, silicultură) vor fi frecventate de circa 3.000 de studenți romini, maghiari și germani, precum și de numeroși tineri din țări de democrație populară.

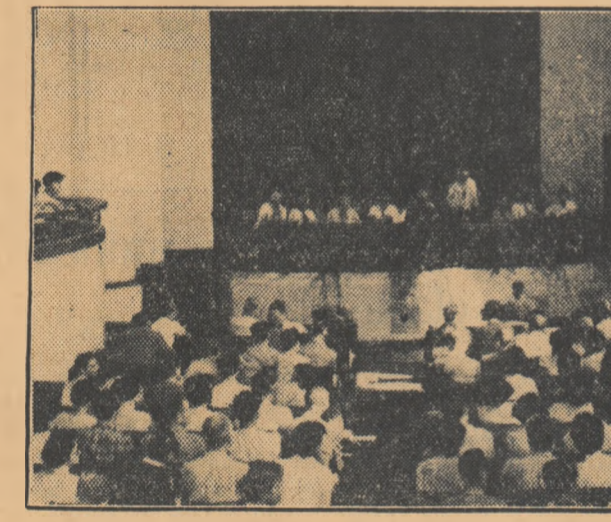
Invățători și profesori premiați

Pentru participarea activă la muncă de culturalizare a maselor, Ministerul Învățămîntului și Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt au acordat premii speciale în valoare de 2500 lei fiecare următorilor profesori și învățători: prof. Gheorghe Achiței, director la școala pedagogică mixtă din Deva, regiunea Hunedoara, învățătorul E. Emanuel Adăscăliei, director la școala elementară de 7 ani din comuna Dragomirești, regiunea Bacău, Alexandru Cristescu, profesor la școala pedagogică mixtă din orașul Cîmpulung, regiunea Pitești, Ștefan Cloroianu, învățător la școala de 7 ani din Dărvari, regiunea Craiova, Isabela Laszlo, învățătoare la școala elementară de patru ani cu limba de predare maghiară

din comuna Aluniș-Fișcău, Regiunea Autonomă Maghiară, educatoarea Măndița Guter, directoarea unității preșcolare de pe lângă școala mixtă nr. 2 din Rădăuți, regiunea Suceava, Maria Grusea, învățătoare la școala elementară de 7 ani din comuna Hundorf, regiunea Stalin, prof. Ștefan Timotei, șeful secției de învățămînt a statului popular raional Tecuci, regiunea Galați, inv. Dumitru Tătaru, directorul școlii elementare din comuna Mirești, regiunea Ploiești și inv. Dumitru Teodorescu, directorul școlii elementare de patru ani din satul Măgura, comuna Cercheze, regiunea Constanța.

De asemenea în toate regiunile țării s-au mai distribuit 1777 premii speciale în valoare de 500—1250 lei fiecare.

Aspecte de la deschiderea cursurilor la Institutul de Științe Juridice din București.

La 50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din România

Într-o atmosferă sărbătoarească, miercuri după amiază a avut loc la clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Capitală o adunare consacrată aniversării a 50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din România. La această festivitate au participat numeroși activiști sindicali, învățători, profesori și cadre didactice din învățămîntul superior care au o bogată activitate sindicală.

În cuvîntul de deschidere a festivității, tov. Ion Munteanu, secretar al C.C. al S.M.I., a vorbit despre însemnătatea creării în august 1906 a Comisiei generale a sindicatelor din România, eveniment deosebit de important în istoria mișcării noastre muncitorești.

Asociațiile studențești

A început noul an universitar. Mii și mii de studenți și-au reluat studiul, hotărîți să pornească încă din primele zile la o muncă temeinică, menită să-i facă stăpîni pe cunoștințe, să-i înarmeze cu o înaltă calificare, să-i pregătească pentru activitatea pe care o vor desfășura peste scurt timp în producție.

nerăbădători să se încadreze în asociațiile studențești.

Adînc recunoscători partidului și guvernului, întregului popor muncitor, care-i înconjoară cu o grijă părintească, studenții sînt hotărîți să-și manifeste această recunoștință prin rezultatele tot mai bune pe care le vor obține la învățătură, printre-o comportare demnă de locul însemnat pe care îl ocupă ei în patria noastră.

La 50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din România

Într-o atmosferă sărbătoarească, miercuri după amiază a avut loc la clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Capitală o adunare consacrată aniversării a 50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din România.

Condiții tot mai bune pentru munca în școală

Gata pentru începerea cursurilor

La toate școlile din comuna Făurești, raionul Lăpuș, au fost terminate pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar.

Localul școlii din Făurești a fost reparat, sălile de clasă curățate și pregătite în vederea primirii elevilor. În

Cu sprijinul oamenilor muncii

La toate școlile din comuna Făurești, raionul Lăpuș, au fost terminate pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar. Datorită sprijinului dat de oamenii muncii și, în special, de comitetele de părinți, toate localurile de școală au fost reparate și curățate. Astfel, localul școlii de 7 ani nr. 1 a fost pus în perfectă stare de funcționare, cu sprijinul comitetului de părinți și al întreprinderii „1 Septembrie” care patronază școala. Cu același sprijin efectiv al părinților școlii nr. 3 și-a amenajat o sală de festivități și a confecționat pentru aceștia 100 de scaune.

Secția de învățămînt a raionului a luat măsuri pentru aprovizionarea tuturor școlilor cu combustibil, precum și pentru asigurarea condițiilor igienico-sanitare în vederea trecerii la învățămîntul mixt.

La școala medie nr. 1 se pun bazele politehnicizării învățămîntului. Aici au luat ființă un atelier pentru prelucrarea lemnului și altul pentru prelucrarea metalelor. Altelelor au fost dotate până în prezent cu două stringuri și alte unelte necesare practicii elevilor.

Toate aceste măsuri vor asigura în noul an școlar o justă aplicare a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

P. COSTIN
corespondent

ȘTEFAN KADAR

Pentru copiii de vîrstă preșcolară

Pentru a crea copiilor de vîrstă preșcolară condiții cit mai bune de dezvoltare, educatoarele din orașul Bistrița s-au străduit ca în timpul vacanței să amenajeze și să curețe localurile grădinițelor, să asigure combustibilul necesar, să repare mobilierul, să pregătească materialul didactic pentru jocurile și ocupațiile copiilor.

Datorită acestor măsuri foarte grădinitele au fost reparate, curățate și aprovizionate cu combustibil. La grădinițele nr. 4 și nr. 5 lucrările de reparare au fost efectuate cu sprijinul efectiv al părinților. La grădinițele nr. 1 și nr. 6, ca și la grădinița în limba

germană s-a completat mobilierul cu piese noi și a fost reparat mobilierul existent. Majoritatea grădinițelor au amenajat curțile și terenurile de joc cu materialele necesare ocupațiilor în aer liber.

Educatoarele solicită în permanență sprijinul părinților, pentru ca în noul an școlar munca în rîndurile copiilor să se desfășoare în condiții mai bune decît în anul școlar precedent.

Cu localurile curățate, cu jucăriile reparate și materialul didactic frumos ordonat, educatoarele din orașul Bistrița își așteaptă cu nerăbdare copiii.

A. BRICEAG

AUREL COSTEA
corespondent

Să fie anulată sentința de la Karlsruhe!

O hotărîre samavolnică și ilegală

Nimic nu poate stăvili lupta Partidului Comunist din Germania

Cu profundă indignare privesc cadrele didactice din școala noastră hotărîrea samavolnică a guvernului de la Bonn de a interzice Partidul Comunist din Germania, ca și prigoana îndreptată împotriva organizațiilor progresiste. Actul monstruos de la Karlsruhe a stîrnit cu drept cuvînt un val de protest în lumea întreagă. Sentința de interzicere a Partidului Comunist este un atentat îndreptat împotriva celor mai elementare drepturi ale poporului german, împotriva cauzei păcii. Milioane de oameni iubitori de pace care au suferit ororile războiului trecut, provocat de hitleriști, își ridică glasul protestînd cu vehemență împotriva jărădelegilor săvîrșite de guvernul de la Bonn.

Forțele reacționare imperialiste germane sprijinite de foștii generali hitleriști au interzis Partidul Comunist din Germania de vest fiindcă acesta luptă împotriva pregătirii unui nou război și a remilitarizării și stă în primele rînduri ale luptei pentru unificarea pașnică a Germaniei. Existența Partidului Comunist care demască și infirmă acțiunile criminale ale revanșarilor germani le era o piedică în efectuarea planurilor războinice.

Acestor instigatori la un nou război le spunem răspicat: „Vă înșelați amarnic dacă credeți că se va repeta din nou anul 1933. Roata istoriei nu se mai întoarce. Mersul firesc al evenimentelor istorice nu va fi împiedicat de nici o forță reacționară. Planurile voastre criminale nu le veți vedea niciodată împlinite!”

Partidul Comunist din Germania, care are la activul lui o veche activitate revoluționară, pusă în slujba poporului, nu poate fi îndaturat printr-o sentință semnată de niște adevărați la drepturile democratice ale poporului german. Partidul Comunist va trăi și va lupta mai departe pentru o Germanie unită, democratică și iubitoare de pace. Lupta aceasta va fi dusă cu atît mai mult cu cît într-o parte a Germaniei au triumfat ideile socialismului și pentru prima dată în istoria poporului german s-a creat un stat al muncitorilor și țărănilor.

Ca om, ca cetățean de naționalitate germană al R.P.R., protestez cu indignare împotriva actului samavolnic al guvernului de la Bonn și mă solidarizez cu toți oamenii muncii din patria noastră și din lumea întreagă în lupta pentru anularea sentinței mirșave de la Karlsruhe.

IACOB NEUMANN
director al școlii medii mixte cu limba de predare germană din Capitală

Prof. CEZAR PARTENI
rector al Institutului politehnic din București

La mitingul de protest al tineretului din Capitală, împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania.

ION TOREANU
secretar al Comitetului de organizare a asociațiilor studențești din R.P.R.

Congresul învățătorilor din R.S.S. Moldovenească

TELEGRAMA

Tovarășului I. Murgulescu,
ministrul Învățămîntului din R.P.R.

Primul congres al învățătorilor din Moldova a întîmpinat cu mare entuziasm salutul frăcesc al pedagogilor din Republica Populară Română, precum și salutul dumneavoastră personal. În numele învățătorilor din R.S.S. Moldovenească și în numele meu personal, vă mulțumesc pentru caldele cuvinte de salut și nările de succes în activitatea noastră practică.

E. S. Postovoi
ministrul Învățămîntului
din R. S. S. Moldovenească

În luna august, sala Teatrului moldovenească de operă, balet și dramă „A. S. Pușkin” din Chișinău a găzduit pe delegații primului congres al învățătorilor din Moldova. Ei au venit aici în zilele când oamenii societății desășoară lupta pentru traducerea în viață a Hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Cadrele didactice s-au înfățișat pentru a se sfătui asupra felului cum trebuie să îndeplinească în mod concret, în republica noastră sarcinile puse de Congresul al XX-lea în fața învățămîntului.

În anii puterii socialiste, cultura socialistă a R.S.S. Moldovenești a înflorit, a crescut bogăția spirituală a poporului moldovenească. Printre participanții activi la această revoluție culturală se numără mii de învățători și profesori fruntași. Larga dezvoltare a culturii în R.S.S. Moldovenească este ilustrată de cifrele: în anul 1945, în republică erau numai 296 de școli de 7 ani și 57 de școli medii, dintre care majoritatea erau în orașe. Astăzi există 910 școli de 7 ani și 342 de școli medii, dintre care majoritatea sînt la sate. Oamenii muncii din R.S.S. Moldovenească sînt pe drept cuvînt mîndri că învățămîntul general de 7 ani a devenit la ei un fapt real. În ultimii 5 ani, școlile de 7 ani au fost absolvite de peste 25.000. În ultimii 12 ani, instituțiile școlare pedagogice au pregătit aproape 17.000 de cadre didactice. Delegații la congresul învățătorilor au adus o mare contribuție la dezvoltarea învățămîntului și culturii poporului socialist. Aceasta ne bucură — au spus ei — și ne înflăștează spre noi succese în muncă!

Referatul „Despre sarcinile dezvoltării învățămîntului public în republică” a fost prezentat la congres de E. S. Postovoi, ministrul învățămîntului. La discuții au participat lucrătorii din organele învățămîntului public, învățătorii și profesorii emeriți, profesorii universitari, D. G. Tkaci, secretarul C.C. al Partidului Comunist al R.S.S. Moldovenești, A. N. Crăciun, locuitorul președinte

al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, V. M. Fomin, secretarul C.C. al U.T.C.L. al Moldovei și alții. La lucrările congresului au participat președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Moldovenești, T. S. Codîța, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, G. I. Rud, secretarii C.C. al P.C. al Moldovei D. S. Gladki și A. N. Gaarloc.

Delegații la congres au analizat situația învățămîntului public din republică, și-au împărtășit experiența și și-au arătat părerea în toate problemele aruncate ale muncii școlilor. Gîndirea colectivă, căreia i s-a dat un larg cîmp de acțiune la congres, a detronat și lipsurile în organizarea învățămîntului. Congresul s-a transformat în „pro-adevărat” tribunal de critică principală și principală a activității Ministerului Învățămîntului, a organelor locale de învățămînt și a școlilor.

Delegații la congres s-au adresat tuturor învățătorilor din republică prin mijlocul emisiunii generală al muncii pedagogice, și au prezentat pentru a fi înțelși conținutul ideologic-teoretic al lucrărilor, pentru realizarea legăturii între teorie și practică, pentru respectarea strictă a sarcinilor didactice sociale puse pentru educarea elevilor la spiritul muncii colective puse în fața poporului și a țării.

În numele marilor eroini și omenilor muncii din învățămînt, congresul a încredințat Partidului Comunist și Guvernului Socialist al R.S.S. Moldovenească să ia toate măsurile necesare pentru dezvoltarea învățămîntului public. Învățătorii și profesorii emeriți, profesorii universitari, D. G. Tkaci, secretarul C.C. al Partidului Comunist al R.S.S. Moldovenești, A. N. Crăciun, locuitorul președinte

O nouă facultate de filologie

În anii stăpînirii burghezo-mosierilor în Timișoara funcționa doar un institut politehnic cu trei facultăți și cu un număr destul de restrîns de studenți. Astăzi, în Timișoara, există un institut politehnic cu patru facultăți: un institut medico-farmacologic, o facultate de agronomie și una de zootehnie, precum și un institut pedagogic cu facultate de fizică-matematică, începînd cu anul școlar s-a înființat în cadrul institutului pedagogic și o facultate de filologie, cu patru secții: limba și literatura română; limba germană — limba română; limba engleză — limba română și limba germană — limba engleză.

În cadrul noii facultăți se vor pregăti cadre tinere de profesori pentru școlile noastre de cultură generală. Deși despre înființarea facultății s-a aflat foarte totuși la examenul de admitere s-a prezentat un mare număr de candidați. Aceasta a dat posibilitatea selecționării celor mai bune elemente. Avînd cadre didactice corespunzătoare, noua facultate va da desigur rezultate așteptate.

Oamenii cărora li s-a încredințat noua facultate de filologie din Timișoara au marea datorie de a fi la înălțimea inițiativii care a dus la creșterea noastră a regimului nostru de democrație populară în domeniul învățămîntului. Nu ne îndoiim că ei își vor îndeplini cu succes datoria.

G.H. TH. GHEORGHIU

Pregătiri în vederea politehnizării învățămîntului

La școala medie nr. 2 din orașul Slatina se vădese o preocupare vie pentru aplicarea în viața a sarcinilor trasate de Direcțiile Congresului al XX-lea al P.M.R. pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală, pentru legarea procesului de învățămînt de activitatea practică. Pornind de la faptul că cea mai ușoară cale pentru legarea învățămîntului de viață, de practică, o constituie politehnizarea învățămîntului. Cadrele didactice și conducerea școlii acordă o mare atenție acestei probleme.

Prima pasă în această direcție s-a făcut în această toamnă în anul trecut, în profărărea unei sesiuni de lucru, matematica ca și științele naturii de pildă, cadrele didactice s-au străduit să scoată în evidență problemele teoretice tratate și aplicabile în practică în diferite ramuri de activitate „productivă”. Din inițiativa tovarășei Emilia Cișmasu, profesora de fizică, un grup de elevi de la această școală au făcut aplicații practice la o uzină din localitate unde au învățat, în diferite secții, să minuiască o serie de unelte și mașini și să capete astfel deprinderi practice politehnice. La sfîrșitul anului școlar, aceste elevi erau capabili să producă diferite piese destul de complexe. Elevii aceleiași cerc, sub îndrumarea unuia din membrii comitetului de părinți, au studiat amănunțit construcția motorului de automobil și au învățat să conducă automobilul. Activitatea tovarășei Cișmasu este bine cunoscută tuturor cadrelor didactice din oraș și din raionul Slatina.

Sub îndrumarea profesorilor de științe naturale, elevii au avut prilejul să aplice pe parcela experimentală școlară cunoștințele teoretice, să capete deprinderi practice și a efectua lucrări agricole și să se convingă în practică de avantajele muncii agricole care se întemeiază pe cunoștințele științifice.

În cadrul școlii au fost organizate și excursii — în deosebi în perioada de recapturare finală — la uzina electrică și la întreprinderea industrială din localitate ca și la gospodăriile agricole socialiste din comunele apropiate. Toate acestea au însemnat anul trecut, desigur, un bun început, cu toate că problema legării învățămîntului de activitatea practică nu a constituit o preocupare permanentă a tuturor cadrelor didactice și a conducerei școlii, iar diferitele forme de activitate în acest sens nu s-au desășurat pe baza unui plan pe școală, întocmit dinainte. Din această pricină au existat și unele deficiențe. La lucrările practice, de pildă, nu au fost antrenate dech un număr foarte redus de elevi; în organizarea excursiei pe școală, de la sfîrșitul anului școlar, nu s-a pornit de la obiectivele industriale și agricole care trebuiau vizitate etc. Cu toate acestea, munca desășurată în această direcție în cursul anului școlar trecut și în special aceea a tovarășei Cișmasu constituie o experiență deosebit de utilă pentru activitatea din acest an școlar și, ceea ce este poate cel mai important, ea a dat tuturor cadrelor didactice din școală prilejul să se convingă nemijlocit de faptul că există posibilitatea organizării unor lucrări practice variate, că acestea sînt necesare și că ele contribuie la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor.

Acum, tovar. Elena Achimescu, directoroa școlii, elaborează împreună cu cadrele didactice un plan amănunțit de activitate pe școală în vederea legării învățămîntului de activitatea practică. Acest plan prevede, pe de o parte, ridicarea nivelului științifico-teoretic al elevilor prin cunoașterea temeinică a bazelor științifice ale producției moderne. Aceasta se va realiza în cadrul predării disciplinelor care stau la baza învățămîntului politehnic — fizică, chimia, matematica științele naturale și desenul — ca și

în cadrul excursiilor ce se vor organiza în diferite unități industriale și agricole. Pe de altă parte, planul prevede înarmarea elevilor cu deprinderi practice politehnice prin lucrările practice în atelierele școlare și în întreprinderile din oraș, pe parcela experimentală școlară și în cadrul cercurilor de elevi.

În predarea științelor fizico-chimice se va acorda o atenție mai mare lucrărilor practice. Laboratoarele vor fi înzestrate mereu cu noi instrumente și aparate, unele dintre ele conștinuate cu mijloace proprii de elevi sub îndrumarea profesorilor. În tratarea chestiunilor teoretice se va insista asupra aplicațiilor lor practice. De asemenea, se vor rezolva numeroase probleme cu conținut practic, cutegindu-se material pentru acestea din reviste de specialitate sau direct cu prilejul excursiilor la diferite unități productive.

În predarea matematicii, de asemenea, se va stabili o legătură mai strînsă între cunoștințele teoretice și aplicațiile lor și se vor rezolva mai multe probleme cu conținut practic. În atelierul de limbrărie ce va lua ființă în școală, se vor confecționa instrumentele necesare efectuării unor măsurători pe teren. Se va stabili o legătură mai strînsă între predarea matematicii și a desenului.

În predarea științelor naturii se va insista mai mult ca anul trecut asupra lucrărilor practice, la care vor fi antrenati nu numai elevi din clasele V-VII, ca în anul trecut, ci și cei din clasele a VIII-a care, pe baza programelor noi, reiau studiul botanicii la un nivel mai înalt. În afară de lucrările practice pe parcela școlară, elevii vor avea posibilitatea de a efectua unele lucrări practice și pe terenul comitetului sindical local al muncitorilor din învățămînt, unde vor putea cunoaște cum se îngrijesc pomii fructiferi, vița de vie etc. La colțul naturii vii se vor desășura lucrări practice pentru determinarea puterii de germinare a semințelor, se va studia creșterea forțăta a cepii, înmulțirea vegetală a plantelor. Se va mări acvariu școlii și se vor cultiva noi plante acvatice și de cameră.

Data fiind utilitatea excursiilor pentru cunoașterea nemijlocită a procesului de producție, planul pe școală prevede organizarea unor excursii la întreprinderea industrială „Oltul” din localitate, la uzina electrică, la fabricile de cărămidă, de paste făinoase, de gliață, de săpun. De asemenea, pentru cunoașterea activității agricole se vor organiza excursii la gospodăriile agricole colective din comunele Ciurșov și Curțisoara, precum și la S.M.T.-Reția.

În cadrul școlii vor funcționa anul acesta și cîteva cercuri de elevi, care le vor da acestora posibilitatea să capete deprinderi practice utile. În cercul tehnic se vor repara și construi, cu mijloace proprii sau cu materiale obținute de la întreprinderile din localitate, aparate necesare pentru laboratoare. În organizarea acestor cercuri se va cere și sprijinul unor tehnicieni, părinți ai elevilor.

Anul acesta va lua ființă pentru prima oară în școală cercul tinerilor din clasele a VIII-a. Cu sprijinul unor profesori de la școala agricolă din

localitate, părinți ai elevilor, vor fi studiate diferite probleme privind dezvoltarea agriculturii, ca de pildă problema îngrășămintelor chimice, problema ale mecanizării agriculturii etc.

În cadrul școlii vor mai funcționa și un cerc de croitorie, un cerc de fotografie și unul de ornație, unde elevii vor avea posibilitatea să execute picturi pe nișate, flori artificiale etc.

O atenție deosebită acordă conducerea școlii înființării unor atelier de limbrărie și de mecanică în cadrul școlii, dat fiind că atîta timp cît elevii nu vor avea posibilitatea să efectueze lucrări practice în ateliere, nu poate fi vorba de realizarea pe deplin a învățămîntului politehnic. Săliile necesare ateliereilor au și ele pregătite. Însă instrumentele și aparatele necesare, cu toate că pot fi procurate de la o școală de ucenici care și-a încetat activitatea și cu toate că în școlă făgăduite școlii medii nr. 2, de către secția de învățămînt, nici pînă azi nu au fost încă puse la dispoziția școlii. Chiar în cazul cînd tovar. Nicolae Albu, șeful secției de învățămînt, își va fiine făgăduială și instrumentele și uneltele lor va transmite pînă la 15 septembrie, atelierul nu va mai putea fi pus în funcțiune odată cu începerea noului an școlar, ci mai tîrziu. După cum se vede, inițiativa colectivului de profesori de la școala medie nr. 2 nu a fost sprijinită cum trebuie de conducerea secției raionale de învățămînt.

De altfel, se pare că în general problema politehnizării nu preocupă suficient pe tovarășii de la secția raională de învățămînt.

Este pentru toată lumea bine cunoscut faptul că în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală se recomandă ca întreprinderile industriale și agricole să ia în patronare școlile de cultură generală în vederea legării învățămîntului de producție și pentru sprijinirea materială a unităților școlare. Pentru ca această sprijin să fie asigurat, este însă necesar să se stabilească o legătură între întreprinderi și școli, iar aceasta trebuie să pornească în primul rînd de la organele învățămîntului. Cu toate acestea, în orașul Slatina nici pînă azi nu a fost organizată — așa cum s-a făcut în București și în alte multe orașe din țară — o consfățuire la care să participe conducerea întreprinderilor și ale școlilor și la care să se stabilească în mod concret ajutorul pe care fiecare școală îl va primi de la întreprinderea în vederea politehnizării. Din această pricină nici pînă azi școlile din orașul Slatina nu sînt patronate de întreprinderile din localitate. Iată de ce, chiar acolo unde există inițiativă, cum este cazul la școala medie nr. 2, activitatea în direcția politehnizării este stîljinată de lipsa unui sprijin susținut din partea secției de învățămînt.

Activitatea pe care o vor desășura cadrele didactice de la școala medie nr. 2 în vederea politehnizării învățămîntului va da, desigur, rezultate frumose, contribuind astfel la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor, la educarea lor armonioasă și multilaterală.

M. CHELARU

Cum mă pregătesc pentru muncă la clasa I-a

În anul școlar care începe voi conduce clasa I-a. Îmi dau seama că de succesul pregătirii copiilor în clasa I-a depinde în mare măsură activitatea școlară de mai tîrziu a acestor copii și de aceea m-am străduit încă din vacanță să asigur condiții cît mai bune pentru desășurarea muncii instructiv-educative cu copiii care pășesc pentru prima dată în școală.

Pentru ei începe acum o viață nouă, viața de școlar. Un început bun asigură condiții optime pentru dezvoltarea activității școlare ulterioare. Peste cîteva zile elevii din clasa I-a vor face cunoștință pentru întia oară cu un regim de muncă organizată, care preînde eforturi susținute din partea lor. Odată cu transmiterea cunoștințelor trebuie să le formăm acestor copii și primele deprinderi de muncă și de bună purtare.

Încă din luna iunie am luat contact cu educatoarea grădiniței de copii a cartierului, pentru a cunoaște ne viitorii mei elevi și pentru a primi primele informații pedagogice despre posibilitățile de dezvoltare, despre purtare lor etc. Aceste observații le-am consemnat într-un caiet, iar prima lor verificare am făcut-o cu prilejul înscrierii copiilor în școală, sînd de vorbă pe îndelete cu fiecare.

Am studiat programa și manualele clasei I-a și am consultat la cabinetul pedagogic al orașului materialele cercului pedagogic al învățătorilor acestei clase. Am putut trage unele învățămînt din experiența lor. De asemenea, am consultat la biblioteca clubului sindical literatura pentru copii, alegîndu-mi povești, povești, basme, snoave, ghicitori și proverbe pe care le voi folosi la lecții.

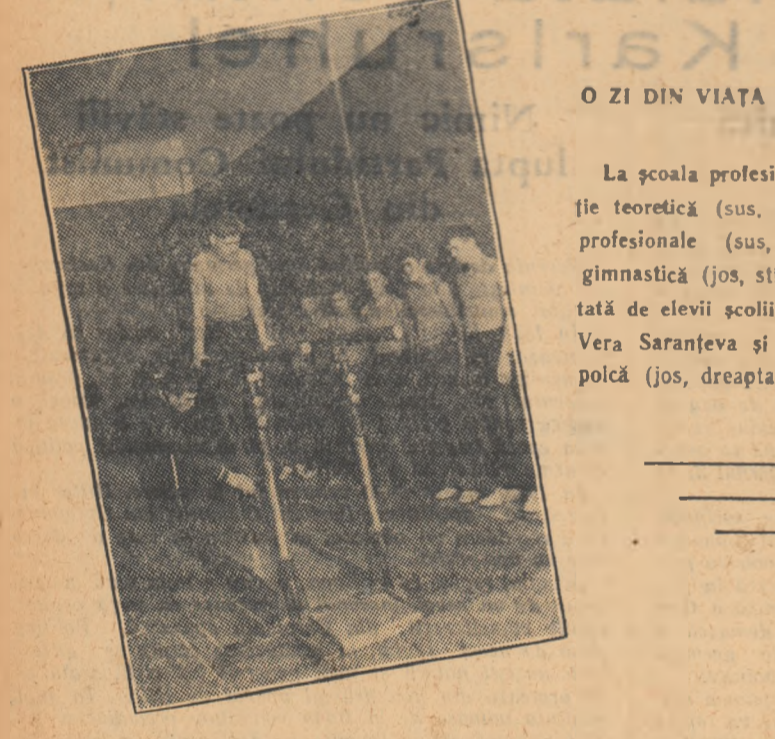
Pe baza acestor materiale îmi pregătesc în amănunțime și cu multă grijă planurile activității zilnice cu

copiii în primele săptămîni de școală. Am început din timp confecționarea materialului didactic, pregătindu-mi desene care înfățișează diferite scene din poveștile pe care le voi face cunoscute copiilor tablouri colorate reproducînd momente din viața copiilor în vacanță și în primele zile de școală precum și tablouri înfățișînd diferite animale, un loto cu 64 figuri, material didactic pentru învățarea cifrelor, literelor etc.

Mă preocupă în mod deosebit pregătirea activității educative. Se vor întîlni în cursul din clasă, mea, pentru a învăța în colectiv, copii din medii diferite, cu cunoștințe și deprinderi diferite. A face din el un colectiv activ și disciplinat nu e un lucru ușor și pretinde o cunoaștere amănunțită a particularităților elevilor, o serie de măsuri organizatorice adecvate. Formarea deprinderilor de muncă, de disciplină, de curățenie, ordine, punctualitate, etc. va constitui pentru mine o preocupare de competență. Primele săptămîni le voi folosi îndeosebi pentru asigurarea unui regim sănătos de muncă. În această privință mă ajută cu folos cartea recent apărută „Munca educativă la clasa I-a” de Adriana Novă.

Acum, în zilele dinaintea începerii cursurilor, îi vizitez acasă pe viitorii mei elevi. În cursul vizitelor o ședință cu părinții lor, arătîndu-le importanța primului an de școală și necesitatea de a ne pune de acord în toate privințele, pentru a asigura rezultate cît mai bune. Mă străduiesc împreună cu părinții să organizez astfel prima zi de școală încît aceasta să rămîna în amintirea copiilor ca o zi deosebit de frumoasă, de bogată.

ION ALBESCU
învățător la
școala nr. 7 din Sibiu

O ZI DIN VIAȚA UNEI ȘCOLI PROFESIONALE SOVIETICE

La școala profesională nr. 1 din Moscova, o lecție teoretică (sus, stînga); într-un atelier al școlii profesionale (sus, dreapta); un colț al sălii de gimnastică (jos, stînga); o seară culturală prezentată de elevii școlii profesionale nr. 1. Elevele Vera Saranjeva și Galina Kovaleva execută o poică (jos, dreapta).

Oameni și năravuri

„Om bun”

Fiindcă este „om bun”, îl cunoaștea toată lumea. De altfel, îl găseai aproape în fiecare școală. Îl cunoștea elevii din toate clasele, chiar dacă nu-l au profesor. El știe că-i scoală „om bun” și fine mult la acest titlu, ba chiar face tot ce poate ca să și-l mențină. Era deci înțeles că s-a-l cunoștea și eu — și încă de cînd eram elev. Acum, însă, mi este tovarăș de cancelarie.

De altfel, și dumneavoastră vi-l aduceți desigur aminte. Într-o zi în clasă, de cele mai multe ori la jumătatea orei. Zimbea discret pe sub mîstăși și ne făcea discret semn cu coada ochiului.

— Ei, ce ziceți, să vă mai ascult acum?
— Nu, răspundeam noi în cor — și domnul Mitică sau Petrică (ce mult îi plăcea lui să spună așa!) ca să ne arate că este „om bun”, nici nu ne mai explica; luam „repetiție”. Pentru teze — tot fiindcă era „om bun” — nu ne da în învățămînt toată materia unui trimestru, ci numai 3-4 lecții, iar în timpul lucrării citea ziarul. La sfîrșitul anului nu avea niciodată corecții, tot fiindcă era „om bun”. Dar ce să-l mai descriu, căci acum vi-l aduceți bine aminte.

Din păcate, acest „om bun” mai trăiește, pe ici pe colo, și astăzi. Acum îl cunoaștem și mai bine, căci sînd în cancelarie cu noi.

și științific întocmit — „asta e altceva” — spune „omul bun” și nu fiindcă nu ar cunoaște aceste lucruri, ci fiindcă vrea neapărat să-și mențină reputația. Din aceleași motive examinează într-o oră toată clasa și notele 4 și 5 curg cu diavolul, deși la începutul trimestrului i-a „speriat” puțin pe elevi. Ei știu însă că el „a glumit” și că plîna la urmă tot nu lasă pe nimeni. Cîu e un fir de 2 și un singur 3 dă nota 3 — tot ca să arate ce ori de ispravă este și la nevoile mai roșii și pe alții coteți „să ajute” pe Popescu sau pe Ionescu.

— Mă, e cam leneș el, dar e simpatic și meriță să-l trecem clasa — îl auzi spîndînd adesea, la sfîrșitul anului școlar. Este „sincer și dezinteresat” acest om de treabă — dar are grijă să-i comunice lui Ionescu sau Popescu ajutorul dat — poate o să-i folosească asta odată, la ceva.

La orice abatere disciplinară este împotriva pedepsei — dar nu penitru că ar fi dispus să înlocuiască pedeapsa cu un efort în munca educativă — ci pentru a afla elevii că tot el este „atațul lor”.

Unii elevi mai răutăcioși spun chiar că și la lecții — din aceleași motive — discută uneori cu elevii despre profesorii „răi”. Așa e și mai ușor să scoată în relief cîtu de „bun” este el. El este „prieten” cu elevii cu creasta de cocoș sau cu pantalonii ca burleanul, cu „băieții simpatici” din clasele mari. Dacă vede pe stradă vreunul jumînt sau purtînd-se neconvincînt, a doua zi... îl sfătuiește să ocolească centrul.

Acum cred că și dumneavoastră recunoașteți că „omul bun” mai trăiește și poate chiar că știți mai multe despre el decît mine. Nu a ceea interesază însă. Trebuie să punem întrebarea la umăr și să-i deschiidăm bine ochii. Dar să nu ne înfrîzem. Un fost elev al lui Ionescu sau Popescu zice că abia acum își dă seama cîtu rău i-a făcut „omul bun” și ce rău ar fi fost pentru el în viață dacă ar fi fost mai mulți „profesori buni”.

De ce nu protestează nimeni? Cînd mă întrebă așa ceva, uități că directorul nostru... s-a schimbat. Da, nici nu-l mai recunoaștea către sfîrșitul anului. Și-a adus omul o minie că directorul este conducătorul unității la școli. Așa scrie și în materialele metodice. Așa a auzit el și la unele ședințe. Și ca să știe lumea că el este „unicul” în școală (așa cel puțin se pare că a priceput el), spune cu orice prilej „școala mea”, „cadrele mele”. Iar „colegilor”, cînd îndrăznesc să obșerșeze ceva, le răspunde: dacă nu-ți place la școala mea, poți să pleci la alta.

Deși este „unic”, continuă totuși să lucreze în colectiv și nu s-a rupt de mase: are în luxosul lui birou 3-4 butoane de sonerie și firele ce pleacă de la ele îl duc direct în mijlocul „subalternilor” (așa li numește acum pe colegi) care spun însă — ce oameni bîrșilor! — că nu cunosc nici zielele de audiență la director, pentru că nu le-a așfășat, ca la minister. Unii sînt și mai răutăcioși și pretind că între luxul birou,

lui sau și cîntărenia din restul școlii ar fi o mare neînțelegere, se cere directorului s-o poată apăna fiindcă... nu cunoaște.

„Nu admit” — răspunde el acum adesea la sugestiile „subalternilor” — formula „în școala mea” e o dovă grea — a început s-o repetă tot mai des, fiindcă i se pare că sună mai frumos, mai impunător.

Chiar dacă este degețat de ore, nu poate totuși să se rupă de elevi și-și mai ia omul cîteva ore, îndurînd cu stoicism „celebritățile” celor care îl acuză că astfel lasă pe alții cu catedra incompletă. Și fiindcă este om săritor la nevoile altora, îl mai găsești cu cîteva ore și pe la o secție serală, pe la cite-o școală profesională, în schimb îl întîlniești mai rar în propria lui școală. Umblă după treburi. Ce să-i faci? Trebuie să bată drumurile pe unde simte el că e nevoie, ca să rămîndă cît mai mult director (de altfel, scrie și în materialele metodice de bine să ai continuitate în muncă).

Fiind însă colegii de trebură, a obosit omul și, a început să-l lasă memoria. A uitat tot ce a promis la începutul carierei de director. A uitat chiar că ședințele de consiliu pedagogic se sînd lunar și el le ține săptămînal — ca să aiba prilejul să-și pună cît mai des la punct subalternii. Și totuși, cite nu uită să discute la aceste ședințe: despre procesul de învățămînt, despre munca educativă, despre munca metodică, despre... lipsurile lui etc. etc. Să nu îndrăznești însă să-i pomeniești de vreuna, că iese bucluc: imediat își aduce aminte că el e conducătorul unic, că el „răspunde de tot ce se întîmplă în școală”. Aici însă are dreptate: va răspunde de tot ce face.

M. DONA

In legătură cu nivelul cunoștințelor de limba română ale absolvenților școilor medii

Analiza rezultatelor concursului de admitere în universități și institute interesează deopotrivă cadrele didactice din învățământul mediu, ca și pe cele din învățământul superior: pe cei din urmă pentru o nouă evaluare a rezultatelor muncii lor, pe cei din urmă pentru a cunoaște pregătirea tinerilor cu care vor lucra de acum înainte. Nu este în intenția și nici în puterea noastră să prezentăm o situație atît de amanunțiată încît să-i scutim de efortul unei cercetări pe toți cei interesați în această problemă. Credem că mai ales Ministerul Învățămîntului trebuie să întreprindă unele cercetări care să urmărească nu numai cunoașterea generală a situației, ci și unele aspecte de amănunț, atît pozitive cît și negative. Dacă ar fi să se ajungă la cunoașterea centrelor care trimit candidații bine pregătiți și încă ar fi un lucru util pentru a se studia experiența școilor din aceste centre. Nu vom putea aduce în discuție decât câteva din problemele sugerate de probele scrise și orale de la Facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon” și de probele scrise de la Institutul agronomic „N. Bălcescu” din București.

Putem spune, ca o observație generală, bazată pe cercetarea unui număr destul de mare de lucrări scrise (peste două mii), ca și pe cunoașterea multor răspunsuri orale — că mulți dintre candidații care s-au prezentat anul acesta la concursul de admitere în învățământul superior stăpînesc temeinic cunoștințele predate în școala medie. Dar, alături de cei buni, mai avem încă o serie de candidații slab pregătiți.

La Facultatea de filologie, proba scrisă a cuprins două subiecte de literatură, la alegere. Nu s-a dat și un subiect de limbă la gîndul că se va putea face o verificare minuțioasă la oral. Personal nu sîntem de acord cu aceasta. Ne-ar fi interesat și nivelul cunoștințelor de limbă al celor care nu au mai ajuns la proba orală. La Institutul agronomic, candidații au avut de tratat la proba scrisă, două subiecte obligatorii, dintre care unul de limbă. Aici, subiectul de literatură a fost limitat la o singură operă și numai la un anumit aspect (de exemplu: „Critica socială în „Scrisoarea III” sau în „Împărțit și proietat”, „Critica școlii burgheze în „Un pedagog de școală nouă”).

S-a observat că acei candidați care au tratat bine subiectul de limbă au tratat de asemenea bine (cît puțin sub aspectul formei) și subiectul de literatură. Un candidat care a tratat, la gramatică, valoarea stilistică a textelor, locul verbului de declarație în vorbirea directă și deosebirea dintre vorbirea indirectă și propoziția complexivă, s-a exprimat astfel în proba de literatură: „Măiestria bogăției și prodigioasa diversitate a lexicului, forța de sugestie a cuvîntului unic și propriu, învîlăirea frazei, toate sînt puse la contribuție pentru a da realității un mai pregnant accent”. Și exemplele pot fi înmulțite.

Din lucrările scrise se constată că greșelile de ortografie, ca și cele de punctuație sînt, în general, destul de rare, iar ortografia nouă, în mare parte, însușită. Totuși, se alocuiri mai apar unele greșeli. Am înfățișat astfel grafiile ca: petagog, poize, înapărat, esprimat, exploatatori etc., sau din terminologia gramaticală: conjujii, propiu, ajevctiv, articul etc. Se mai fac unele greșeli în folosirea virgulei, greșeli de morfologie privitoare la articol, la întrebunțarea timpurilor, greșeli de sintaxă privitoare la acord, la folosirea prepozițiilor și a locuțiunilor prepoziționale, precum și greșeli de topică.

Deși textele de analizat au fost destul de ușoare, o serie de candidați n-au putut trata multumitor subiectele de limbă. S-a constatat că unii candidați nu cunosc noțiunile de subiect colectiv și multiplu, nu și-a însușit terminologia științifică de specialitate.

În tratarea subiectelor de literatură am putut înfățișa lipsa de pronunțare a termenilor, expresiilor, tautologiilor sau caracterizări sui-generis, precum: stil

Sîntem în pragul noului an școlar. Pregătirile materiale pentru deschiderea în bune condiții a cursurilor sînt aproape terminate. Dar pentru succesul muncii noastre în noul an școlar, nu sînt suficiente numai pregătirile materiale — este necesară și o temeinică pregătire pedagogică. În această privință — a pregătirii pedagogice — un rol însemnat trebuia să-l joace lucrările constituitorilor raionale. Cum stau însă lucrurile, din acest punct de vedere, în raionul Brad? Din păcate, nu putem spune că lucrările constituitorilor din raionul nostru au constituit un ajutor real pentru învățători și profesori.

Începînd cu pregătirea și organizarea acestei constituții și terminînd cu ședința plenară de încheiere a ei, parcă toată activitatea noastră a fost străbătută de o apatie și oboseală generală. Această situație se poate atribui în bună parte lipsei de organizare temeinică a muncii.

Nu se poate spune despre colectivul secției de învățămînt al raionului Brad că nu a avut preocupări în legătură cu pregătirea constituțiilor. Îndemnul secției de învățămînt s-au menținut însă la nivelul unor îndrumări cu caracter general, nu s-a stabilit nimic concret. Aproape totul s-a lăsat la inițiativa personală. S-a uitat însă că această inițiativă trebuie stimulată prin îndrumări concrete. De aceea, lucrările s-au desfășurat mai mult la întimplare și nu e de mirare că, în momentul înscrierii la discuții, în sală s-a așternut o liniște penibilă.

Lipsa de preocupare temeinică pentru organizarea constituțiilor s-a constatat însă nu numai în neglijanța îndrumărilor concrete în vederea des-

fatric și umoriste, injurii injositoare, discursuri oratorului, critici la critici, ca și cele mai apogeice culmi, Cezar urmat de suita.

În schimb, mulți candidați au tratat bine chestiunea cuvîntelor și a construcțiilor incidente (a eipsei, a coordonării etc.) au dovedit că posedă cunoștințe temeinice de istorie literară, de critică literară, iar unii, trînd „Critica școlii burgheze” în „Un pedagog de școală nouă”, au mers pînă la trîpa comparației între dascălul bătrîn și sadic din „Mogilda” al lui Vlahuța, „Domnul Veuca” al lui Delavrancea și sîntul imbecil pedant M. Chicoș Kostogan al lui Caragiale.

Privitor la desfășurarea probelor orale, se poate spune, ca o constatare generală și îmbucurătoare, că se observă o mai mare ușurință în exprimarea a candidaților decît în trecut. Lectura operelor literare, consultarea unor studii valoroase de critică literară au imprimat exprimării lor mai multă siguranță, au înlesnit îmbogățirea vocabularului lor de specialitate. Le-au mărit posibilitatea de înțelegere, de cercetare curajoasă a fenomenului literar. La unii candidați s-au constatat chiar unele puncte de vedere personale. Acest lucru are, în același timp, și o latură negativă: unii candidați manifestă tendința de „a bate apa în piua”, tendința spre o vorbire goală, lipsită de conținut și mai ales, de posibilitatea unei adînciri.

O serie de candidați nu au dovedit capacitatea de a reține problemele generale, mult mai importante în învățămîntul de cultură generală decît problemele de amănunț. Astfel, un aspect de o mare importanță pentru formarea unei priviri de ansamblu este încercarea faptelor și mai ales a scrierilor în epocă. Unii candidați au putut da multe informații de amănunț cu privire la viața și opera unui scriitor, dar au rămas descumpănați dacă au fost întrebați prin ce se caracteriză perioada în care a trăit și a creat el. Acestea sînt însă cunoștințe care trebuie să facă neapărat parte din bagajul de cultură al unui absolvent al școlii medii, indiferent dacă concurează pentru un loc într-o facultate de filologie sau într-una de matematică.

La concursul de admitere s-a putut observa de asemenea, diferența dintre cunoștințele candidaților care au terminat școala în anul acesta și cele ale absolvenților mai vechi. Aproape întotdeauna cei mai noi s-au prezentat mai bine pregătiți. Faptul că numărul greșelilor făcute la acest concurs este mult mai mic decît în trecut și că greșelile sînt, în general, mai puțin grave, ne face să vedem în această rezultat îmbunătățiri, continuă a procesului de învățămînt, dar și lipsa de durabilitate a cunoștințelor însușite de absolvenții școilor medii în anii trecuți.

Este interesant să semnalăm apoi unele centre școlare care dau candidați cu cunoștințe temeinice. Astfel, au venit mai bine pregătiți candidații din București sau Craiova, spre deosebire de cei din Focșani, Galați, Slatina etc.

Analizînd cauzele lipsurilor din cunoștințele absolvenților școilor medii, constatăm că ele își au izvorul, în primul rînd, în lipsurile învățămîntului de cultură generală arătate în Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din iulie 1956. Nu trebuie să explicăm, însă lipsurile, pînă din tot ce seama depășitor care au existat în organizarea muncii din școile medii, în programe sau în manuale. O serie de lipsurile se explică și prin activitatea necorespunzătoare a unor cadre didactice, precum și prin lipsa de exigență a altora.

Am prezentat doar cîteva fapte rămîne ca o cercetare și o analiză temeinică a rezultatelor concursului să ducă în condițiile noi, create prin aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, la ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului pregătirii tineretului în școala medie.

A. NICOLESCU
GH. POALELUNGI
Institutul pedagogic București

O consfătuire care nu a dat roade

fășurării lucrărilor, ci și în nepăsarea față de asigurarea unor condiții materiale cît de cît potrivite pentru asemenea lucrări. În adevăr, în zilele de 25 și 26 august, ședințele plenare s-au ținut într-o sală din subsolul localului grupului școlar minor. Cu toate că în același loc se află și alte încăperi mai corespunzătoare, organizatorii constituțiilor s-au mulțumit cu ceea ce li s-a dat aci, aflînd în schimb pe perete lozinci „cere omului mult, dar arată-i și respect”. Cînd citiva tovarășii au criticat lipsa de grijă a organizatorilor constituțiilor, tovarășii inspector Cîrstoiu ne-a aruncat în plină ședință oscar: „atîta aji meritat”. Credem că este necesar să se ia măsuri grabnice și hotărîte împotriva unor asemenea atitudini.

Trecînd la analiza sumară a celor două referate prezentate de secția de învățămînt în ședințele plenare, nu putem spune că acestea nu au avut și ele lipsurile. Nu au cuprins o parte însemnată din activitatea cadrelor didactice, ca, bunăoară, alfabetizarea, colaborarea a părinților, munca directorului și a dirigintului, colaborarea cu organizațiile de U.T.M. și pionieri și munca culturală. Totuși, ele au oglîndit unele aspecte ale muncii, mai ales cu privire la predarea cunoștințelor. Dacă aceste referate ne-ar fi înfățișat încă mai puține generalități și principii de muncă și ne-ar fi arătat în mod concret felul în care anumite cadre au aplicat aceste principii, referatele ne-ar fi fost întrucît adevăr de un real folos în problema

Înlăturarea supraincercării elevilor — condiție a succesului muncii în școală

Este lucru știut că încărcarea elevilor cu sarcini care depășesc puterea lor de cuprindere și de pătrundere duce în mod categoric la scăderea randamentului în muncă, la oboseală și surmenaj. Din păcate, chiar și pedagogii cu o bună orientare profesională nu sînt consecvenți în activitatea lor practică, în respectarea particularităților de vîrstă ale elevilor și a principiului accesibilității. Faptul acesta, a contribuit, de sigur, la slaba pregătire a unora dintre elevii școilor noastre. Prevederile în legătură cu revizuirea uratei școlarizării, a planurilor de învățămînt, a programelor școlare — cuprinse în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, măsurile ce se iau pentru transpunerea în viață a acestor prevederi vor contribui desigur în marea măsură la evitarea supraincercării elevilor. Astfel s-a dat o mai mare atenție înocinării planurilor de învățămînt pentru noul an școlar. S-au revizuit școlare existente, s-au elaborat programe noi care în seama de nivelul dezvoltării psihice a elevilor au înfățișat clase. De asemenea, s-au elaborat instrucțiuni pentru aplicarea programelor și manualelor școlare, iar la unele materii s-a trecut de la predarea liniară la cea concentrică. Educația didactică și pedagogică a revizuit în cea mai mare parte succesiunea materiei în manuale în funcție de specificul vîrstii elevilor și a ușurat o serie de manuale, înălțînd amănunțite unele și problemele care depășesc nivelul dezvoltării elevilor.

Aceste măsuri nu pot duce, însă, la lichidarea totală a supraincercării elevilor dacă nu se intervine în mod activ în procesul pedagogic din școală. Nu întîmplător la recentele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice una dintre teme a fost „buna organizare a lecțiilor — mijloc principal de prevenire a supraincercării elevilor”.

Majoritatea participanților la discuții au subliniat în mod just, la consfătuiri, importanța unei organizări a lecțiilor în evitarea supraîncercării elevilor. Mai sînt, însă, multe cadre didactice care nu înțeleg de cele mai elementare metode și procedee de transmitere, fixare și valorificare a cunoștințelor elevilor în special cadree tinere, fără experiență, sînt tentate să dea elevilor cît mai multe teme pentru acasă. După o sumară comunicare și o slabă fixare a cunoștințelor se trece la darea temelor pentru acasă. Din această cauză, elevii întîmpină mari greutăți în rezolvarea unor teme care n-au fost explicate suficient sau care nici nu au fost tratate în clasă. Timpul și energia pe care le consumă elevul pentru efectuarea acestor teme îl pun în situația să nu-și poată pregăti în mod conștient lecțiile. Unele teme rămîn chiar nerezolvate sau efectuate în mod greșit. Neavînd timp suficient pentru rezolvarea tuturor acestor probleme în comun, în clasă, învățatorul sau profesorul trece mai departe. Procesul supraincercării crește astfel zilnic, iar la sfîrșitul anului școlar ne ținem cu lacrimi sermone în cunoștințele elevilor, cu rezultate slabe. În asemenea cazuri, lecția a pierdut mult din importanța ei ca principală formă de organizare a învățămîntului.

Dăunătoare este și întrebunțarea unui anumit tipar în structura lecțiilor, pe care unii profesori le organizează după o schemă stabilită de ei odată pentru todeauna. Această problemă, practic, se prezintă sub două aspecte. Învățătorii sau profesorii aplică aceeași schemă pentru toate tipurile de lecții, sau și-a stabilit, după anumite criterii mai convenabile anumite tipare pentru lecțiile de diferite tipuri. Așa procedeză de pildă, tov. Ludovic Balint din raionul Ilița. În consfătuire, cînd s-a combătut pe cei ce folosesc o singură schemă pentru toate tipurile de lecții, tov. Balint a ajuns să preconizeze folosirea unor șabloane pentru fiecare tip de lecție în parte. El a expus asemenea șabloane ca „modele de urmat” și probabil unele cadre didactice se vor fi gîndit să le aplice în muncă lor. Este limpede, însă, că aceste două procedee sînt deopotrivă, de dăunătoare.

O alta cauză a supraincercării o constituie faptul că mulți profesori subapreciază în cadrul lecțiilor activitatea de sine stătătoare a elevilor, înarmarea lor cu deprinderi de muncă independentă. Datorită acestui fapt,

mulți elevi nu știu cum să lucreze cu cartea, nu știu să și completeze cunoștințele primite în clasă cu materialele culese din literatură suplimentară, nu și-au format deprinderile de a-și însuși cunoștințele și în mod independent.

Învățătorii și profesorii au datorita să înarmeze pe elevi încă din primii ani de școală cu deprinderile de a lucra cu cartea. În cadrul discuțiilor de la consfătuirile raionale din orașul Deva, tov. Olga Savu a arătat cum li s-a obișnuit pe elevi să folosească manualele, cînd în cazul cînd cunoștințele comunicate au fost destul de complete. Cînd constata la verificarea cunoștințelor că elevii se rețină numai la noțiunile, profesora interveni și pune pe elev în fața unor probleme care erau foarte prime în nețig, dar existau în manual. Totodată, pentru a-i face pe elevi să folosească manualele, în comunicarea lecției noi țev. Savu se referă la diferite pasaje din manual și atrage atenția elevilor asupra unor termeni cuprinși în el, pe care-i expun în clasă. Folosind această procedee, tovarășa Savu nu numai că nu supraîncercă pe elevi, dar li ajută să și însușească mai temeinic cunoștințele predate, le face să dețină deprinderi de a lucra independent.

La unii profesori se observă o permanentă tendința de a largi volumul cunoștințelor predate în cadrul lecțiilor, de a depăși limitele programelor și manualelor. Acest procedee de folosire în deosebi profesorii cu puțină experiență, vinăți de intenția de a da elevilor cunoștințe care să le permită o bună rezolvare a problemei de adepărare la școile medii sau în instituțiile de învățămînt superior. Fără să supraîncercăm elevii pe această cale, însă, nu-și poartă numai cî. Vina o poartă și comisia de admitere, care primește candidații, pe motiv că acesta sînt în număr prea mare față de numărul de locuri disponibile în clasele programelor școilor.

Ministerul Învățămîntului a luat această lipsă a unității de cerințe și chiar la unele examene de admitere în facultăți a cerut ca în unele școli să se verifice lucrările scrise ale candidaților să li se cuprindă și profesorii din învățămîntul mediu.

Cum se poate elimina supraîncercarea elevilor preventiv din școlile noastre, asemenea procedee? În primul rînd, prin aplicarea temeinică a lecțiilor și transmiterea cunoștințelor, cît mai apropiat de întotdeauna, prin utilizarea materialelor didactice necesare pentru a realiza o temă pentru acasă, la acest sens, o soluție bună este acera lăsa de conștientizarea școlii de 7 ani din raionul Hunedoara, Ilița. La această școală, la fiecare săptămîna, după terminarea de lecții profesorii de limbă română, matematică și limbă rusă se întrînesc și discută planificarea temelor pentru acasă pentru săptămîna viitoare, în așa fel ca să nu supraîncercă pe elevi.

O grijă deosebită trebuie să manifeste conducătorii de școli în această perioadă față de felul cum se întocmesc orele școlare. Experiența anilor trecuți a arătat că la multe școli unele zile din săptămîna sînt supraîncercate cu obiecte mai grele. Adesea orele școlare au la bază alte criterii decît cele pedagogice și igienice, criteriile care sînt în favoarea strict personală a unor profesori. Asemenea procedee trebuie cu desăvîrșit înlăturate.

Un rol însemnat în evitarea supraîncercării elevilor și au profesorii diriginți. Coordonînd sarcinile trasate elevilor de către toate cadrele didactice care lucrează la aceeași clasă, colaborează în organizarea activității în afara de clasă și de școală, profesorii diriginți pot crea condițiile pentru o însușire temeinică și conștientă de către elevi a volumului de cunoștințe prevăzut de programele școlare.

Problema evitării supraîncercării elevilor la lecții este, desigur, mult mai vastă. În acest articol n-am fost prezente decît cîteva aspecte. O analiză minuțioasă a cauzelor care determină supraîncercarea elevilor la lecții în fiecare școală poate duce la stabilirea măsurilor celor mai indicate în folosul ridicării continue a nivelului de cunoștințe al elevilor școilor noastre.

M. VIȘAN

Pentru o mai bună desfășurare a muncii școlilor și secțiilor serale

La 1 septembrie au început în întreaga țară cursurile școilor și secțiilor serale ale tineretului muncitoresc. Și în aceste școli, ca și în toate școlile de cultură generală, munca instructiv-educativă se va desfășura începînd din acest an în condiții mult mai bune decît în trecut, ca urmare a aplicării măsurilor cuprinse în Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al P.R.P. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

Astfel, în lumina Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. s-au elaborat noi programe școlare, care acordă o mai mare atenție științelor naturii și legării procesului de învățămînt de activitatea practică. S-au introdus și în învățămîntul seral unele schimbări care să asigure o mai bună desfășurare a muncii școlilor și secțiilor serale. Prin elaborarea unor noi planuri de învățămînt, aprobate de Consiliul de Miniștri, s-a realizat o mai bună coordonare și repartizare a materiei de învățămînt pe ani de școlaritate, respectîndu-se principiul organizării concentrice a materiei pe clase. S-a realizat, în același timp, o mai mare stabilitate în conținutul pedagogic și s-a acordat un ajutor real cadrelor didactice în perfecționarea metodelor de predare.

Ministerul și întreprinderile care au în subordinea școlii serale pentru tineret muncitoresc au luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor materiale în care se desfășoară munca școlii serale. Așa, de pildă, la școala „11 August” din București s-au organizat în parvanele anume pentru școlii serale, iar la Combinatele poligrafice „Ghe. Scintei” și la uzinele „Moc Tre-dun” s-au asigurat sălile de clasă și mobilierul necesar. Aproape toate școlile serale au bugete proprii în care sînt prevăzute sume destinate special pentru întîrînire, reparări, mobiler și material didactic.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, care a analizat de curînd munca școilor serale, a elaborat o hotărîre care prevede o serie de măsuri importante, menite să vină efectiv în sprijinul muncii instructiv-educative desfășurate în aceste școli.

În același timp, numeroase secții de învățămînt acordă o mai mare atenție școilor și secțiilor serale pentru tineret muncitoresc. Astfel, secțiile de învățămînt ale regiunilor Bacău, Galați, Stalin, ca și secția de învățămînt la Capitala, au realizat o mai bună încadrare a școilor serale, repartizîndu-le profesori fruntași. Folosind din plin toate aceste condiții, mulți învățămînti față de anii trecuți, directorii școilor serale au datorita să și intensifice munca, să ia toate măsurile pentru a asigura o desfășurare justă și rodnică a activității instructiv-educative.

Astfel, trebuie să se acorde chiar de la început o deosebită grijă frecvenței regulate la cursuri a elevilor. Neglijarea acestei probleme a dus în trecut la rezultatele slabe la învățură, la pierderea unui mare număr de elevi. Așa s-au piercut lucrurile, de pildă, în anul școlar trecut, la școlile și secțiile serale din regiunea Craiova. Pierderea de elevi, adesea, din lipsa de preocupare atenă a directorilor de școli și din lipsa de control a secțiilor de învățămînt, s-au înregistrat în anul școlar trecut și în regiunile Hunedoara și Cluj.

Pentru preîntîmpinarea unor astfel de situații este necesar ca școlii sec-

țiilor de învățămînt și directorii de școli să organizeze o permanentă legătură cu conducerea întreprinderilor, precum și cu organizațiile sindicale și de tineret, cerîndu-le să aplice dispozițiile Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la școlile pentru tineret muncitoresc și sătate. Este necesar ca, la sfîrșitul fiecărei săptămîni, școlile serale să comunice în scris întreprinderilor și instituțiilor elevii care lipsesc de la cursuri, pentru ca aceștia să fie ajutați să și îmbunătățească frecvența — și aceasta cu atît mai mult cu cît în unele cazuri elevii lipsesc de la școală fără să fie reînțuși în producție sau să aibă alte motive întemeiate.

Mulți conducători de întreprinderi s-au preocupat în anul școlar trecut de întărirea unor frecvențe regulate la cursuri a tinerilor muncitori care urmau cursurile școilor A.H.I. conducători de întreprinderi însă, cum sînt, de pildă, cei de la Atelierele C.F.R., fabrica de pălării și „Electromotor” din Timișoara au trimis elevii în timpul anului școlar și chiar în perioada examenelor, în delegații în afara orașului, i-au reînțuși la ședințe sau la activitățile diferitelor colective sportive și culturale. Asemenea procedee trebuie înlăturate.

O atenție deosebită trebuie acordată însușirii de către elevi a cunoștințelor prevăzute în programele școlare. În acest scop, profesorii care predau în învățămîntul seral trebuie să fie exemplu de punctualitate și temeinică pregătire pentru lecții. Se știe că specificul învățămîntului seral este de cît de diferit de specificul școlii de zi; de aceea, în școlile serale predarea cunoștințelor nu se poate desfășura după planurile de lecții folosite la școlile de zi. Fiecare profesor care predă cunoștințele tinerilor muncitori din școlile și secțiile serale trebuie să înțea seama de faptul că aceștia nu au la dispoziție decît exirem de puțin timp pentru studiu individual și, luînd în considerare această împrejurare, să asigure însușirea temeinică a celor predate chiar în timpul lecțiilor.

Trebuie combătută cu toată hotărîrea concepția profund greșită a unor profesori care apreciază că, deoarece absolvenții școilor serale nu merg în învățămîntul superior, este îngăduită o atitudine de indulgență în ceea ce privește notarea. Școlile și secțiile serale create pentru oamenii muncii nu au scopul de a elibera diplome, ci de a forma cadre cu o temeinică pregătire, capabile să facă față sarcinilor

complexe pe care tehnica modernă li le pune în față.

Este necesar, de asemenea, ca în învățămîntul seral să se țină o atentă evidență a muncii fiecărui elev, astfel ca la încheierea trimestrului să nu mai existe elevi cu situația școlară neîncheiată, așa cum s-a întîmplat anul trecut în regiunea Ploiești, de pildă, unde din 2.821 de elevi frecvenți în luna septembrie, la finele pătrîrului 1.325 elevi nu aveau situația încheiată.

Pentru antrenarea elevilor la învățură și pentru realizarea disciplinei, în școlile serale vor trebui să fie larg folosite metodele de elevi, să se organizeze consultații săptămînale, să fie stimulați elevii merituși. Comiteele de elevi pe clase și pe școală trebuie să devină un element activ, un sprijin real în munca dirigintilor și a directorilor de școli și nu un simplu organ formal, așa cum a fost acela care a funcționat anul trecut pe lângă secția serală a școlii medii nr. 5 din Cluj.

Printre elevii învățămîntului seral se găsec numeroși membri ai organizațiilor U.T.M. și ai conducătorilor acestora. Utemiștii trebuie să dea școlii un ajutor prețios, să exercite o influență importantă asupra colegilor lor. La rîndul lor, directorii trebuie să și asigure sprijinul organizației al acestor elevi, alți în ceea ce privește mobilizarea întregului colectiv al clasei la învățură, cît și în ceea ce privește frecvența regulată la cursuri.

Este bine ca secțiile de învățămînt, împreună cu comiteele sindicale ale muncitorilor din învățămînt, să organizeze consfătuiri de producție cu directorii școilor serale și cu organizațiile de grupe sindicale din aceste școli, iar în orașele mai mari, ca București, Cluj, Orășul Stalin etc., să se organizeze consfătuiri pe specialități cu profesorii care predau în școlile serale. La aceste consfătuiri trebuie să fie analizată pe larg și cît mai concret activitatea cadrelor didactice și rezultatele ei și să se ia măsuri pentru îmbunătățirea muncii.

Toți cei care răspund de munca școilor și secțiilor serale pentru tineret muncitoresc trebuie să și încordeze încă de pe acum, din primele zile de cursuri, toate eforturile pentru a ridica procesul instructiv-educativ la un nivel cît mai înalt, pentru a asigura o cît mai temeinică pregătire culturală a oamenilor muncii.

DUMITRU IONESCU

Director cu „inițiativă”

Toți cetățenii din Frăstoși și în special cadrele didactice de la școala de 7 ani din această comună îl cunosc pe tovarășul Dumitru Voicila ca pe un om cu inițiativă. Și, într-adevăr, nu o singură inițiativă, ci inițiativa nenumerată a avut Dumitru Voicila de cînd este director școlii. Secretul succeselor acestuia precept director a fost asigurarea întotdeauna de posibilitățile nelimitate de a interpreta ordinea și dispozițiile organelor superioare nu „mecanic”, ci „creator”.

— Frate, nu pot suferi pe cei care nu ies din buchile legii și care nu pot trăi pe propriile lor picioare — obișnuia să spună cîndădată în cancelaria școlii înimosul director. — Eu, bunăoară, nu mă las niciodată orbit de firtoșe, eu am inițiativă, eu... etc.

— Dar avem numeroși copii neșcolarizați. Ce s-a făcut pentru a-i aduce la școală? — îndrăznește cîndădată vreun coleg să ridice glasul pentru a întreprinde avangarda de laude adresată de director propriu lui persoană.

— Nu sînt neșcolarizați, sînt atrași — răspundea sentențios directorul.

— Dar nici n-au cîntat pragul școlii și nu sînt nici bolnavi și nici plecați din comună. După instrucțiunile primite de la secția de învățămînt, copiii neșcolarizați și li trebuie readuși în... — Ce instrucțiuni! Instrucțiunile nu trebuie aplicate, ci aplicate în mod creativ, ca te mecanic, Eu am avut bună-

slabei pregătiri a elevilor clasei a V-a.

— Din cei 20 de elevi prezentați la examen, 7 au obținut nota 2.

— Tovarăș director — a spus un alt profesor — dacă la numărul mare de neșcolarizați se adaugă procentul celor care n-au obținut note de trecere la examen, riscăm să se desființeze clasa a VI-a.

— Lasă, bre, nu vîi mai speriați atîta, și anul trecut a fost aceeași poveste, tot cu clasa a VI-a și nu s-a mai desființat. Am eu grijă de toate, dacă voi simții cîmpul lipșii de inițiativă...

Dealtfel, cu privire la inițiativa directorului școlii din Frăstoși au început să circule zvonuri nelumurate, dar compromițătoare. Pentru a pune capăt acestor zvonuri, lucrătorii de la școlii populară comună ca și cei de la secția de învățămînt a raionului Filiași, au luat și ei inițiativa de a cerceta scrierile școlii cu privire la situația actuală a elevilor. Cu acest prilej s-a descoperit că elevii Chira Marin și Ciurea Damian, care fuseseră declarați rețenți în clasa a V-a, la sfîrșitul anului școlar 1954-1955, au fost înscriși în clasa VI-a în urmașorun an de învățămînt.

În timpul cercetărilor, fiind întrebat ce are de spus asupra celor nusi în lumina de anchetă, Dumitru Voicila a fost de părere că aceștia sînt „lînșuri mîrcute” și a cerut... să fie trimis la cursurile de perfec-

HOCUS, POCUS... PROMOVATUS

Desen de F. GRONSKI

vointă să-i înscrie în catalog, pînă înțuși n-au avut bunăoară să-i trimite la școală. Deci sînt re-șoși și pace.

Și anul școlar s-a scurs pe nesimțite cu discuții asemănătoare între director și cadrele didactice.

— Intr-una din zilele lunii iunie, cînd s-a făcut bilanțul examenelor, tovarășa Maria Naum, profesoară de limbă română, a ridicat problema

ționare, pentru a-și perfecționa „metodele de muncă”.

Sîntem în pragul noului an școlar. Sperăm că pent-u a împiedica pe Dumitru Voicila să și aplice „metodele proprii” de conducere a școlii, secția de învățămînt a raionului Filiași va avea mai multă inițiativă decît pînă acum.

VAL NECULA

Prin satele raionului Fălcieni

Sint in raionul Fălcieni o serie de sate mici, izolate, departate de cale...

Pentru îmbunătățirea predării limbii române

Recenta Hotărâre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățământului...

Pentru a aduce la îndeplinire hotărârile consfătuirilor cu privire la evitarea supracărcării și pentru a asigura însușirea...

Pentru ca elevii să pronunțe corect cuvintele cit mai corect și pentru accentuarea lor...

In ceea ce privește îmbogățirea vocabularului elevilor, ea se va realiza printru: întocmirea de către elevi a vo-

Rezultatele muncii pe parcela experimentală

Elevii școlii elementare din comuna Uda de Sus, raionul Vedei, au fost antrenați în tot timpul vacanței de vară la efectuarea muncilor agricole...

Nici tocătorii comunei Tarna Mare nu s-au lăsat mai prejos. Satul Intreg, în frunte cu organizația de partid, muncete de zor pentru construirea noului local de școală.

Folosind activitatea pe parcela experimentală ca mijloc de educare a dragostei elevilor pentru agricultură,

cabulelor alfabetic și tematic, repetarea la începutul fiecărei lecții a cuvintelor mai puțin folosite și a celor mai greu de pronunțat...

Aplicând aceste procedee și altele asemănătoare, profesorii de limba română din școlile minorităților naționale vor reuși să ridice nivelul predării acestei discipline.

AURORA BARO

cadrele didactice de la școala din Uda de Sus au obținut o serie de succese care pot constitui un exemplu viu pentru ceilalți pedagogi din raion.

O cantitate însemnată de roșii, castraveți, țepe și cartofi recoltați de pe parcelă a fost culesă, iar sămânțele au fost pregătite pentru înmărmurirea în câmp.

În ceea ce privește activitatea pe parcela experimentală ca mijloc de educare a dragostei elevilor pentru agricultură,

TITU GRITULESCU

Inaugurarea unei școli medii

In anii puterii populare a luat ființă în comuna Pucioasa, din regiunea Ploestii o nouă școală medie. Astfel, oamenii muncii din această comună au căpătat posibilitatea de a asigura o pregătire mai înaltă copiilor lor...

Dar această frumoasă realizare a regimului de democrație-populară n-a soluționat intru totul problema, deoarece în Pucioasa nu exista un local adecvat funcționării unei asemenea școli.

Ministerul Învățământului a acordat în anul 1955 fondurile necesare construirii unui nou local școlar. De curând a avut loc inaugurarea acestui local școlar, pe lângă cele 10 săli de clasă, are și săli pentru cancelarie, laboratoare, bibliotecă, o cameră a pionierilor, cabinet medical, etc.

Astfel, cadrele didactice și elevii școlii medii din Pucioasa vor începe cursurile școlare în condiții care le vor da posibilitatea de a obține rezultate și mai însemnate în munca lor.

GLEB STATNIC

12 ani de la eliberarea Bulgariei. Inflorirea științei și culturii naționale

Transformările politice și economice care au avut loc în cei 12 ani care au trecut de la eliberarea Bulgariei s-au reflectat adinc și în domeniul culturii naționale bulgare.

Analfabetismul a fost lichidat. Numărul elevilor din școlile medii a fost dublat; al celor din instituțiile de învățământ superior a devenit de peste trei ori mai mare; numărul elevilor din școlile tehnice a crescut de 6 ori.

În timp de 12 ani au fost înființate 1.000 de școli elementare, peste 150 de școli medii și gimnazii, 123 de școli serale și pre-gimnazii, 20 de instituții de învățământ superior și 42 de facultăți care pregătesc 37.000 de studenți pentru 150 de specialități.

În ultimii 10 ani s-a alocat pentru construcția școlilor, a instituțiilor de învățământ superior, a teatrelor și cinematografele aproape un miliard de leva. Pînă la sfîrșitul anului 1955 au fost construite numai din fondurile de stat 531 de școli noi pentru 113.230 de elevi, dintre care două treimi la sate.

Un adevărat palat al științei este Universitatea de stat din centrul orașului Sofia. Ea ocupă o suprafață de 10 hectare și are 355 de încăperi, dintre care 150 de cabinete pentru profesori, 25 de auditorii cu 5.000 de locuri, bibliotecă, un restaurant pentru 2.000 de studenți, 2 săli de gimnastică, 2 săli mari pentru conferințe cu 500 și 1.000 de locuri.

De felul cum se îngrijește puterea democrat-populară de dezvoltarea științei ne vorbește faptul că în 1954 au fost cheltuite pentru nevoile Academiei de Științe din Bulgaria de 50 de ori mai multe mijloace decât în 1944.

Cu ajutorul acestor mijloace uria-

Într-o școală medie de fete din Sofia

șe au fost deschise pe lângă Academie 35 de institute de cercetări științifice, în care lucrează 90 de academicieni și membri corespondenți ai Academiei, 300 de colaboratori științifici și sute de ajutoare administrative și tehnice. Academia de Științe din Bulgaria a fost fundamental reorganizată, în fața ei punându-se sarcini importante științifice și social-politice. Ei i-a fost incredințată toată munca științifică cu privire la problemele de bază ale tuturor ramurilor științei. I-a fost incredințată conducerea întregii activități a tuturor instituțiilor științifice, studierii bogățiilor naturale ale țării, sarcina de a contribui la dezvoltarea și ridicarea forțelor ei productive.

Unele dintre institutele Academiei

de Științe din Bulgaria sînt larg cunoscute peste graniți. Așa este, de pildă, Institutul de biologie „Metodi Popov”, unde au fost efectuate pentru prima oară experiențe cu privire la stimularea plantelor. Muzeul științific de științe naturale, fondat în anul 1899, cuprinde aproape un milion de exponate care dau o idee completă asupra compoziției solului, florei și faunei bulgare. Este bogată, de asemenea, și secția etnografică.

Pe drept cuvînt cei 12 ani care au trecut de la eliberarea Bulgariei pot fi numiți perioada de aur a științei și culturii bulgare.

Profesiune nobilă

Cînd cabrioletul teși afară din oraș și porni pe șoseaua netedă și dreptă, Svetla răsuflă oșos și cu ușurare, din cece adevărată viață! — Iși șopti ea zîmbind.

Se înteseli și viziții, moș Ivan. — Tu, fetișo, nu te sinchisi — părea că urea s-o liniștescă el. Să știi că: bine îți noi la țară. Am început să avem de toate. Și n-o să te lăsăm singură, fetișo... lărtă-mă că-ți spun fetișo dar așa vorbește eu o oamenii țineri. Cu tine e altceva, ești învățătoare, te poști supăra...

Nu, nu moș Ivan — zîmbi și mai vesel Svetla. — Si cum zici că te cheamă? — Svetla.

Frumos nume! Și, cum îți spun, de cînd cu socialismul, e altfel la noi. Si copii au început să învețe mai bine. Poporul are curaj. Cu mașinile acestea nu se poate numai cu puterea. De unde mă duc, răspunsul e unul și același: „Tu ești țărăni, moș Ivan, șezi acasă. Școlărele noi la țară și țara ține! Făcîndu-mă să-mi răzîm, fetișo. Feciorii lucrează, au făcut țara-muncă și ne ajungă și să rămîna. Dar cînd mă uit cum s-a înținat satul, cum a leargă toată lumea la muncă, iar eu stau și-ți privesc — asta nu! Lăsați-mă, te spun, barem cărușă să mă fac, sau altceva, dar să nu stau cu minile în sin. Azi dimineață m-au chemat: du-te s-o aduci pe învățătoare...”

Svetla fusese surprinsă de sosirea neașteptată a cabrioletului. Ea n-o ceruse. Oamenii, din propria lor inițiativă, voiseră s-o ducă cu trăsura. Adevărat că s-a schimbat satul!

E altul satul nostru acum, re-începu moș Ivan, care-i ghicea parcă gândurile. Ți-e drag să privești țărăniile mari și pămîntul afînat.

Svetla privea frumoasele și marile țărăniile fără răz, neșifrișe, arate cu grijă. Pămîntul era afînat, acrisit, gata să primească prima vlagă de toamnă și sămința aruncată în el. Svetla răspundea ba cu un zîmbet, ba cu o aplecare a capului, ba cu răspunsuri scurte la vorbăria lui moș Ivan, iar gîndurile îi alunecau șîră voie spre zilele cînd își alesese profesiunea.

„Era o dimineață frumoasă de mai, ultima zi din anul școlar. Dar Svetla nu era bucurată. De altfel, i se întimpla cam des aceasta, cînd se ducea la școală. Dimineața n-avea cine să-i arunce o privire, s-o conducă, iar cînd era mai mică, s-o ajute să se pregătească. Acasă toată lumea se grăbea, fiecare era absorbit de muncă. Sa Mama ei era învățătoare. Antrenată de profesiunea sa, era parcă mai îndrăgostită de aceasta decît de unica sa fiică. Chiar atunci cînd era acasă și verifica lucrările elevilor sale, ba zîmbea, ba se încrunta, ba șoptea ceva parcă discuta ceva cu fetele din clasă. Svetla se juca alături. Cîteodată, ca să-i atragă atenția, dărima intenționat cîte ceva. Mama nu se supăra. O mîngăia chiar, îi zîmbea, dar numai o clipă. Foarte repede se culunda din nou în muncă și Svetla rămînea din nou singură. De aceea, Svetlei nu-i plăcea profesiunea de învățătoare.

„În școală era gălăgie. Colegele de clasă se pregăteau să ofere un buchet de flori dirigințelor care trebuia să vină în ultima oră la ele.

— Uite-o și pe Svetla! Ea va oferi buchetul. Doar e fiică de învățătoare, va ști mai bine să spună ce trebuie.

— Terminăți odată cu această „fiică de învățătoare” — se supăra de-a binele Svetla.

A, lărtă-ne, ție nu-ți place profesiunea de învățătoare!

Svetla a refuzat să ofere buchetul. Aceasta misiune a revenit țărăși Rumenei, care știa să facă față în asemenea împrejurări.

Iși reaminti cu cîntă încordare așteptau ele pe dirigințele în această ultimă oră. Probabil că va fi emoționată, le va surde, le va spune ceva vesel, încurajator la despărțire.

Întă însă că el intră supărat, încrunțat. Foarte rar au suseră prilejul să vadă în starea aceasta. Fără a le privi, el trecu printre rînduri, aproape trînti condică pe pupluru, scrisse mult timp în ea și abia apoi ridică privirea. Însă nici atunci prcă nu se uita la ele.

— Nu sint mulțumit de voi — spusese el în loc de salut. Fetele, surprinse, amărîte, rămăseseră înmărmurite. Ce se întimplase?

Însă dirigințele nu era grăbit. Pășea prin clasă supărat. Toate îi urmăreau mișcările cu încordare. De abia după ce ocoli de cîteva ori clasa, el se opri în fața lor.

— Da, dar Nu sint mulțumit de voi!

Nimeni nu mișcă.

— Poftim, patru ani de cînd sîntem împreună, am studiat chimia, ne-am ajutat și la celelalte obiecte. Și reaminti cu o precizie uimitoare multe întimplări din viața lor comună în școală...

— Si iată care-i răsplata la toate acestea...

— Dar ce s-a întimplat, țoarășe Penef? — cutăză să întrebe zburdalnică Dana.

— Nu s-a întimplat nimic. Ne despărțim ca oameni străini, nu ne stimă unii pe alții, nu ne iubim.

— Cum așa, ca străini? — își spusese amărăcuțea cu glas tare cîteva fete din clasă.

— Nu sînteți mulțumit că jumătate din clasă va studia chimia? — îi reamintiă altele.

— Oare aceasta nu înseamnă că vă stimăm? — începură să vorbească tot mai dirz elevele.

Gălăgia creștea. Dirigințele le făcu semn să tacă.

— Ei bine, dacă mă stimăți pe mine, profesiunea mea, de ce pînă acum niciuna din voi nu și-a exprimat dorința să devină învățătoare? — spusese de neașteptate dirigințele.

— Dar nu dumneavoastră ne-ați îndemnat să studiem chimia? Chimia nu e o știință interesantă? Nu e necesar în construirea socialismului?

— Ei da, e interesantă. Schimbările miraculoase ale substanțelor sînt interesante. Și nu numai interesante, ci și importante din punct de vedere științific și practic, importante din punct de vedere al construcției noastre. Dar știnați, de ce o-ați îndrăgostit voi de chimie? Pentru că...

— Din modestie, nu adăugă că el însuși, ca profesor, a predat materialul în mod atrăgător și interesant, însă elevele o știau. Și el se antrena în a le povesti despre perspectivele construirii socialismului.

— Dar cum vom contribui noi la aceasta? Bineînțeles, prin muncă constructivă, veți spune voi. Dar pe oamenii, pe constructori, cine-i va crea, cine-i va educa? Învățătorii și profesorii, nu? Ori dacă nimeni dintre dumneavoastră, nimeni din celelalte clase, din toată țara nu dorește să-și asume profesiunea nobilă sarcină, această nobilă profesiune de pedagog — adăugă el cu patos — atunci, cine?

Se opri și privirea i se îndreptă undeva în spațiu. Parcă ar fi căutat un răspuns departe, nu în clasă.

— Dar clasa se înviora treptat. Se auzau discuții aprinse, convorbiri, totul se transforma într-o mare zbuciumată.

De abia atunci cînd Rumenei, cu buchetul în mînă, se opri în fața dirigințelor, în clasă se făcu liniște.

— Eu... eu... țoarășe Penef — spusese ea emoționată, în loc de felicitare — mă voi face învățătoare...

Cîteva fete începură să aplaude. Aplăuda și Svetla. Multe dintre eleve și-au arătat și ele dorința să devină cadre didactice. Și Svetla hotărîse să

Noi magazine pentru cadrele didactice

În ziua de 6 septembrie a.c. s-au deschis în orașul Craiova două magazine pentru cadre didactice, unul de concepții și încălțăminte pentru bărbați și femei, iar celălalt de țesături din bambac și lînă. Organizarea acestor magazine este rezultatul aplicării recentei hotărîri a Consiliului de Miniștri menită să contribuie din plin la îmbunătățirea conștiinței a situației materiale a cadrelor didactice prin procurarea de mărfuri de calitate și în rate.

V. POPA

O tradiție frumoasă

La școala de 4 ani din satul Răfoaia, comuna Bucșani, raionul Tîrgoviște, s-a creat o tradiție frumoasă în legătură cu primirea noilor elevi care pășesc pentru prima oară în școală. An de an elevii clasei I-a sînt primiți srbătoritește, cu daruri și flori.

Pe urmele materialelor publicate în „Gazeta învățămîntului”

Întelegînd în mod just sprijinul pe care-l primese prin articolele critice publicate în coloanele ziarului, numeroase organe ale puterii de stat trimis publicărilor noastre răspunsuri prin care arată măsurile luate pentru lichidarea lipsurilor semnaltate.

La rubrica „Știați că...” din nr. 381, de pildă, a apărut o notă critică în care se combatea faptul că unii învățători și profesori din raioanele Cîmpina, regiunea Ploestii, Paicane, regiunea Timișoara, Gura Humorului, regiunea Suceava, și Coșești, regiunea Pitești, primesc salariile și celelalte drepturi bănești cu mari întârzieri. Răspundînd redacției, majoritatea organelor vizate ne arată că cele semnaltate corespund realității și că s-au luat măsuri pentru lichidarea acestor deficiențe.

Insusindu-și de asemenea critica din ziar, conducerea școlii medii de băieți din Gherla, despre care s-a arătat că nu s-a interesat de procurarea imprimatoarelor necesare eliberării diplomelor în urma învîșătorii, ne răspunde că în urma sesizării ziarului nostru a cerut și a obținut toate imprimatoarele necesare.

Din păcate. Însă, nu toți cei care sint criticați sau cărora li se sesizează anumite lipsuri au o asemenea atitudine.

În „Gazeta Învățămîntului” nr. 375 din 15 iunie 1956, de exemplu, a apărut articolul „Cînd lipsește conducere-

gazinelor, tovarășii Leon Redler și Alexandru Lupaș, nu pridădea cu explicațiile asupra formularelor ce trebuiau completate.

Vizitatorii, timeri calificați, purtau discuții cu clienții despre calitatea mărfurilor. Numai în timp de o oră aproape 40 de învățători și profesori și-au întocmit formularele și au început să primească marfa.

Pedagogii din orașul Craiova se bucură mult de organizarea acestor magazine menite să satisfacă nevoile lor materiale.

I. CALIN

Mă pregătesc pentru activitatea instructiv-educativă

În timpul care mi-a rămas pînă la deschiderea anului școlar am încercat să-mi revăd cîntă de observații întocmite anul trecut în legătură cu primirea elevilor din clasa I-a. În acest scop, fiecare din elevi i s-au rezervat cîte cinci pagini pentru caracteristici privitoare la învățatură și comportarea lor. Aceste caracteristici le-am dat în decursul de înlesinarea anului. Începerea anului nou an de muncă, la primele săptămîni de școală cu elevii clasei a II-a voi înlesina asupra lucrurilor pe care le-am constatată în cunoștințele lor la sfîrșitul anului trecut.

Pentru a obține rezultate bune în desfășurarea procesului de învățămînt în anul școlar care începe, am constatat programul clasei a II-a, pregătindu-mă din timp materialul didactic

EMIL TETILEANU învățător la școala medie din Lupeni

Semne sigure

La consfătuirea din august a cadrelor didactice din raionul Urziceni, participanților li s-a pus la dispoziție o sală ale cărei uși și ferestre erau cu vopsea încă neuscată.

— Parcă nu te-am văzut la consfătuire... — lmi pare rău! — Uite dovada!

Cu sprijinul școlii

În comuna Valea Seacă din raionul Gura Humorului a fost fiică de curînd o grădiniță sezonieră. Pentru creșterea interesului necesar cîntămei acestei grădinițe, elevii școlii de 7 ani din această comună, sub îndrumarea cadrelor didactice, au curățat de mărăciți 10 hectare de țiaz, pentru care se primît din partea sfatului popular local suma de o mie de lei. Cu această sumă și cu zarzavaturile

ALEXANDRU POPOVICI corespondent

Contract de colaborare științifică

În ultima vreme, școala ajutoare din București și laboratorul de psihologie generală din Institutul de fizio, legie normală și patologică al Academiei R.P.R. au semnat un contract de colaborare științifică. În urma acestui actiuni s-a înființat la școala ajutoare un laborator de cercetări psihologice în domeniul defectologiei, care își va orienta cercetările pe linia sprijinirii procesului instructiv-educativ. În planul de cercetări intră, pen-

tru început, următoarele două teme: „Dezvoltarea limbajului la elevii infirziți mintali” și „Trecerea de la senzație la gîndire”.

Insusindu-și în adincime învățătura pavlovistă și colaborînd cu cercetătorii institutului, cadrele didactice putea să dea un conținut științific muncii lor, ridicînd astfel pe o treaptă mai înaltă activitatea lor instructiv-educativă.

Săli de clasă construite prin autoimpunere

Școala din orașul Govora devenise nelcăpătoare pentru numărul elevilor care o frecventau. De aceea, s-a luat hotărîrea să se construiască noi săli de clasă prin autoimpunere.

Cu sprijinul sfatului popular comunal și al deputaților s-a strîns suma

de 14.000 lei. Cu acești bani s-au procurat materialele necesare construcției. Muncind cu însufleșire, cadrele didactice, ajutate de părinții copiilor, au adus o contribuție însemnată la ridicarea noilor săli de clasă.

În ziua următoare, conf. univ. dr. I. Iancu a prezentat referatul „Despre particularitățile activității neuroase superioare ale copilului oligofren în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov”, iar tov. E. Feder, referatul „Particularitățile procesului instructiv-educativ în școlile ajutoare”.

Ultima zi a consfătuirii a fost consacrată activității practice. Astfel, în afara prezentării unor planuri calendaristice, a analizării desfășurării regimului zilei, tov. prof. C. Omăt a ținut o lecție de aritmetică în una din clasele inițiale.

Consfătuirea a contribuit la lămurirea multor probleme de ordin teoretic și practic din domeniul oligofrenopedagogiei.

Povestire de P. Pavlof

devină învățătoare, dar, de rușine, n-o spuse cu voce tare.

Se înfiorase acasă voioasă. Dădu mămăi sale bună ziua, însă aceasta îi răspunse cu o ușoară aplecare a capului, fără să ridice privirea de pe cîtelele pe care le ținea.

— Bună ziua Auzi, mamă? — Bună ziua. Te rog, Svetla, așteaptă să verific încă pușin. Ce prograsa Penca — continua ea, parcă vorbindu-și sie.

— Și la mine sint progrese, mamă. M-auzi? Svetla răuăși caetele și se lăsă dragăstosă pe genunchii mamei. Cătelele se risipiră pe jos.

— Dar asta ce-o mai fi? Vezi ce-ai făcut? — Si mama întinse mîna să adune cătelele.

— Momă, mă fac învățătoare! Mama se opri uimită. Uită de cătele.

— Te rog, nu mai glumi! — E adevărat, mamă! Astăzi tovarășul Penef ne-a vorbit despre profesiunea de învățător și ne-am hotărît deodată și eu și Rumena, și Stefan, și... aproape jumătate din clasă a hotărît...

— Dar tu parcă voinai să studiezi chimia... urmă mama, încă bînuțtoare.

— Învățătoare e mai bine! Mama o îmbrăși și o sărută cu drag. Apoi îi mîngîie părul, se uita la ea cam mirată, de parcă o vedea pentru prima dată așa de mare și începu să-și vorbească despre muncă, despre copii pe care-i învață, despre bucuria cea mare pe care o simțea vînzînd cum se dezvoltă conștiința, cum învață tot mai multe lucruri și se poartă tot mai bine sub îngrijirea ei... și vorbi mult. Svetla plînsă de emoție și bucurie...

— În ochii ei apărură și acum lacrimi.

— Ce-i cu tine? Parcă plîngi, copilul latii — auzi ea glasul neliniștit al lui moș Ivan.

— Nu, nu, moș Ivan.

— Să vezi ce de lume îți iese în cale...

Svetla zări marginea satului. Acesta se afla într-o vilcoză și cusele apărură deodată în fața ei. Din case și din curți se uita curioasă multă lume, iar după cabrioletul ațergau o puzderie de copii.

— Iar în fața sfatului popular — oamenii cu la bilci — continua moș Ivan. Uite-l și pe președintele!

Svetla, care se turburase din cauza priurilor curioase, acum, în fața numărului mare de oameni care țesăse și o întimpline, se pierdu cu totul. O clipă rămăse în cabrioletă, nemigădit, neșifrit de ce făcă. Apoi se dădu jos și strînse, turburată, miștele oamenilor. Auzi ca prin vis cuvîntul de bun sosit al președintelui; răspunse, ceva, care pe urmă îi păru stupid, fără legătură...

„Iar acum duceți-o la gazdă. Lăsați să se odînescă — și apoi restul!” — auzi ea clar ultimele cuvînte ale președintelui.

Cînd Svetla rămăse singură în camera lîmnoasă și comodă, aranjată cu gust de mîntile atente ale gazdei, se lăsă în patul moale aduce de oameni grîștii. Gîndurile i se înfiorăseră îndărăt la ziua aceasta, prima ei zi de învățătoare. Se convinsese pe deplin că nu-și gresise drumul în viață, că se dedicase unei cauze mari — că îmbrățișase o profesiune nobilă — cum spusese dirigințele — profesiunea de învățător.

În cuprins:

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.

Stanciu Stoian: Drumul revistei noastre.

A. Chirceș: Unele aspecte ale supracărcării elevilor în școala noastră.

D. Salade: A. S. Makarenko despre orientarea profesională.

N. Tomoiagă: Ideile lui Alecu Russo despre morală și educație.

C. Pufan: Cîteva particularități psihologice ale dezvoltării copilului. 7—1956.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.

Stanciu Stoian: Drumul revistei noastre.

A. Chirceș: Unele aspecte ale supracărcării elevilor în școala noastră.

D. Salade: A. S. Makarenko despre orientarea profesională.

N. Tomoiagă: Ideile lui Alecu Russo despre morală și educație.

C. Pufan: Cîteva particularități psihologice ale dezvoltării copilului. 7—1956.

Nu sint mulțumit de voi — spusese el în loc de salut. Fetele, surprinse, amărîte, rămăseseră înmărmurite. Ce se întimplase?